

Udvaromon arany váju, aranykút,
abból iszik aranykakas, aranytyúk.
Aranykakas mind azt kukorékolja,
a szeretőm Kolozsváron katona.

Dombon van a kolozsvári kaszárnya,
akárhonnan fújja a szél, találja.
Fújja a szél a kaszárnya tetejét,
de sok kislány siratja a kedvesét.

Három kislány kimegy a temetőbe,
mind a három letérdepel a földre,
egy közülük feltekint a nagy égre:
mért' is lettem katona szeretője.

Szép a magyar nem bocskoros katona,
szépen áll a piros-fehér-zöld ruha.
Széle piros, a közepe fekete,
szép a magyar, ha felül a nyeregbe.

Szép holdvilág volt az este,
ki volt a szerelem festve.
Kinek kékre, kinek zöldre,
kinek tiszta feketére.

Szép holdvilág volt az este,
valaki ült az ölembe'.
valaki ült az ölembe',
fekete hárászos ingbe'.

Fekete hárászos ingbe',
borospohár a kezébe'.
Borospohár a kezébe',
szomorúság a szívébe'

Megyek az úton lefelé,
senki se mondja: gyere bé'.
Csak az én kis feleségem:
gyere bé' , te szerencsétlen.

Árok, árok, de mély árok,
nem gondoltam, hogy így járok.
Azt se tudtam elgondolni:
hogy a szíved meg fog csalni.

Árok, árok, de mély árok,
nem gondoltam, hogy így járok.
Belé estem, benne vagyok,
a szerelem rabja vagyok.

Tarka paszuly az ágy alatt,

jaj, de régen nem láttalak.
Ha nem látalak, (babám) vasárnapig:
megszakad a szívem addig.

Édesanyám sok szép szava,
kit fogadtam, kit nem soha:
megfogadnám, de már késő,
mert az idegen az első.

Édesanyám mondta nékem:
minek a szerető nékem.
De én arra nem hallgattam:
titkon szeretőt tartottam.

Megátkozott engem az édesanyám,
hogy ne legyen se országon, se hazám:
csipkebokor legyen az én szállásom,
ott se legyen soha megmaradásom.

Csipkebokor szúrta meg a kezemet,
barna kislány csalta meg a szívemet.
Barna kislány ne csald meg a szívemet,
én akarom megcsalni a tiédet.

Ha te csóka, csicsóka,
Fészket rakott a fára,
Diófa tetejére,
Az én rózsám kertjébe.

Kolozsvári kaszárnya
Kiállott egy reguta
Sárga cukrot ropogtat
Engem oda csalogat
Sárga cukrot recsegtet
S engem oda kecsegtet

Kolozsvári kapuba
Kiállott egy kislányka
Göndör haja, csepp szája,
Én leszek a babája.

Kispejlovam megérdemli a zabot
Kétszer kerülte meg Magyarországot
Harmadszor is, sejahaj megkerülhette volna,
Ha Görgey igaz szívű lett volna.

De Görgey nem volt igaz vezérünk,
Világosnál letétette fegyverünk.
Ha Görgey, sejahaj, igazszívű lett volna,
A magyar ember senki rabja nem volna.

Szeretném a feleségem megverni,

Ha nem akar megölelni, csókolni,
De mivelhogy, sejahaj, gyöngé karja liliom,
Úgy megölel, hogy megverni nem tudom.

Fehér fuszulyka virág, ne jőjj hozzám napvilág

Inkább gyere sötétbe, hadd üljek az öledbe.

A sarkantyúm taréja elveszett az éjszaka
Gyere rózsám, keresd meg, ha megkapod pengesd meg.

Édesanyám, a kendőm: kéreti a szeretőm,
Eredj lányom add oda, én is úgy adtam oda.

Vajon ide bemenjünk-e

Jó pálinkát árulnak-e
Vajon jól megmézelték-e
Hogy mi azt megihassuk-e

Tartozom én a kocsmában
Kilenc liter bor árával
Adósságom, hogy adjam meg
Hogy az asszony ne tudja meg

Én Istenem tégy egy csodát
Százasokból szénaboglyát
Tetejébe milliókat
Hadd mulassam ki magamat

Udvaromba aranyvályú, aranykút,

Abból iszik arany kakas, aranytyúk
Arany kakas mind azt kukorékolja
Az én rózsám Kolozsváron katona

Dombon van a kolozsvári kaszárnya
Akármerről fújja a szél találja
Fújja a szél kakas száll a tetején
De sok kislány siratja a kedvesét.

Három kislány kimegy a temetőbe
Mind a három letérdepel a földre
Egy közülük felsóhajt a nagyégre
Mért is lettem katona szeretője.

Széna van az ólba, a szénatartóba,

||: megcsókollak édes rózsám, sej, a pitvarajtóba'. :||

Hervad az a rózsza, kinek töve nincsen,
hervad az a barna kislány, kinek szeretője nincsen.
hervad az a piros barna kislány, kinek szeretője nincsen.

Zöld szalagot kötöttem a hajamba,
nem vagyok én a leányok utolja.
||: Sem eleje, sem az alja nem vagyok,
amér' az a barna legény elhagyott. :||

Húzzad Pista, remegjen meg a húrod,
mert én nekem úgy sem sokáig húzod.
Úgy húzzad el, lassan, szépen, csendesen,
babám szíve háromfelé repedjen.
Úgy húzzad el lassan, szépen, csendesen,
babám szíve százszor jobban szeressen.

Édesanyám rózsája
engem hajtott utoljára.
Bár sohase hajtott volna,
maradtam volna bimbóba, hateha.

Nincsen rózsza, mert lehullott a földre,
nincs szeretóm, mert elhagyott örökre.
Ha elhagyott, hagyjon is el örökre,
mert nem lehet mindenkinek hat ökre.

Ablakomba besütött a holdvilág
Az én rózsám abban fészüli magát
Göndör haját száz felé fújja ja szél
Köszönöm babám, hogy eddig szerettél

Édesanyám, hol van az az édes tej
Mivel engem katonának nevelt fel
Adtad volna tejedet a macskának
Ne neveltél volna fel katonának

Tűzről pattant kismenyecske vagyok én
Hogyha tőlem csókot kérnek adok én
Adok biz én párosával százával
Nem törődöm én a világ százával

Ha engem egy nagyságos úr elvenne
Az én nevem nagyságos asszony lenne
Nem bánnám ha minden nap is megverne
Csak a nevem nagyságos asszony lenne.

Piros kancsó piros bor,
Mindjárt rám kerül a sor
||: Iszom a bort, ölelem a babámat
Őt szeretem nem az Édesanyámat. :||

Nincsen pénzem, de majd lesz
Mikor Pesten vásár lesz
||: Eladom a feleségem szoknyáját
Még az éjjel elmulatom az árát. :||

Nekem olyan ember kell
Ha beteg is keljen fel
||: Hozzon vizet, rakjon tüzet, vágjon fát
Páros csókkal várja haza asszonyát. :||

Nekem olyan asszony kell
Ha beteg is keljen fel
||: Keljen fel és főzze meg a vacsorát
Vacsorával várja haza az urát. :||

Befogom a hat ökröm a járomba

Elviszem a búzámat a malomba
||: Édes kicsi molnárom öröld meg a búzámat
Három éve nem láttam a babámat. :||

Akkor szép az erdő mikor zöld
Amikor a dalos madár benne költ
||: Dalos madár sejhaj szállj le ablakomra
Kisangyalom borulj a vállaimra. :||

Szeretnem a feleségem megverni
Ha nem akar megölelni csókolni
||: De mivel hogy sejhaj gyenge karja liliom
Úgy megölel, hogy megverni nem tudom. :||

Arról alól kéken beborult az ég
Az én búzám még sem veri el a jég
||: Mert én biztosítottam, földjeimet eladtam
A mérai kiskocsmában elittam. :||

Nem örlöm mert nem hagyja a szeretőm
Mert nem vártál reám három esztendő
||: Három esztendő babám nem is olyan nagy idő
Elvárja egy igaz szívű szerető. :||

Bolond volnék ha búsulnék, ha sírnék
Ha szeretőt mindig egyet tartanék
||: Tartok biz én szeretőt szőkét, barnát, feketét
Bánom is én ha irigyel a szomszéd. :||